

на огънь тѣ, като на някъкъвж си особнж магиче-скж силж!

Даже стары тѣ, знамениты по образование то си народы, и тѣ почти не сж имали никъкъво понятие за происхождение то на огънь тѣ; тѣхны тѣ религи-озны сказания ны давжтъ не по вече, освѣнѣ ба-сня, спорѣдъ думы тѣ на коя то единѣ изъ богове-тѣ откраднжлъ отъ небе то искра огънь и я далъ на човѣкъ тѣ; и тжй, спорѣдъ тѣхны тѣ понятия, на зе-мж тж ся появилъ огънь тѣ. А че и дѣйствително, въ старо време е было необходимо да ся има ра-спалены вжглены за спазвание на огънь тѣ; съ тжзи цѣль, по онова време, въ храмове тѣ неприкжснато е горялъ огънь тѣ, и особенѣ жрецѣ или момы (ве-сталкы) сж вардяли що то той да не угасне. По кж-сно было изнамѣрено огниво то, кое състои отъ кре-мькѣ и стомена познати на синца ны. Съ огниво то (огнило?), какъ то е знайно, сяква ся огънь, сир. кжсъ стомена ся ударва въ острый тѣ край на кре-мькѣ тѣ, при това стомена та ся подвѣрга на толко-зи силно тѣркание, що то отъ нея, като ся нагорѣ-щявжтъ, отхвѣржтъ твѣрдѣ малкы кжсчета и, като паджтъ врѣхѣ праханѣ тж, запалвжтъ я.

Нѣ отъ кѣкъ химия та е направила грѣмадны успѣхы, и хора та разбрали, че огънь тѣ е само я-вление отъ химически процесѣ, добывание то на о-гънь тѣ значително ся улегчило: появили ся химиче-скы огныла и запалителны машинкы, кои то стига са-мо да ся натиснжтъ съ прѣстѣ, за да получатъ о-гънь; послѣ послѣдвало изнамирвание то на химиче-скы тѣ запалителны чашы, за кои то спомянахме по горѣ, и най послѣ сега наввретѣ употребляваны тѣ фосфорны клечици, кои то можжтъ да служжтъ за о-тлично доказателство на прогрессѣ тѣ въ наше време.

Може бы, ако между стары тѣ народы ся по-явеше човѣкъ, кой то да е владѣялъ тайна та за при-